
Tönkretették a váradi cukorgyárat

2018. 8. 13.

Szakhatósági engedélyek nélkül bontották el új tulajdonosai a váradi cukorgyár berendezéseit, mondja Csomortányi István, az Érmelléki Gazdák Egyesületének ügyvezető elnöke.

Csomortányi István az Érmelléki Gazdák Egyesületének ügyvezető elnöke pénteki sajtótájékoztatóján hívta fel a figyelmet arra, hogy a tavalyi év közepén megszűnt a cukorkvótával kapcsolatos összes európai szabályozás, ezzel megszűntek az országok cukorkvótái, így most már bárki bármennyi mennyiségű cukrot gyárthat, ha ez neki megéri. Ez volt az alapja annak a reménynek is, hogy a Pfeifer & Langen által megvásárolt váradi cukorgyárban is újraindulhat a gyártás a közeljövőben, csakhogy ennek éppen az ellenkezője történt. Mint Csomortányi István elmondta, a multinacionális vállalat már tavaly ősszel bejelentette, hogy a váradi cukorgyárat vagy bezárja, vagy eladja, mert nem kifizetődő számára a termelés.

Gyanús érvelés

A gazdaszövetség ügyvezetője szerint kétségeket ébresztő ez az érvelés, hiszen, mint mondta, a román állam a terület alapú támogatások mellé járó kiegészítő támogatásokkal a cukorrépa termelést is segíti: 2020-ig közel ezer eurós hektáronkénti támogatást ad az állam a cukorrépa termelőknek. „Igen nehezen tudjuk elfogadni ezek után érvként, hogy azért kellett a váradi cukorgyárat bezárni, mert a cukorrépa felvásárlási ára tonnánként kétszáz euróval kevesebb Lengyelországban vagy Ukrajnában, mint Romániában, mikor maga az itteni támogatás az ötszöröse ennek az árkülönbségnek” – fogalmazott Csomortányi. Hozzátette, hogy a romániai

gazdákkal is meg lehetett volna egyezni ebben a kérdésben, annál is inkább, mert ez a szubvenció csak abban az esetben jár, ha a gazdáknak van átvételi szerződése valamelyik cukorgyárral. Tehát az ipari létesítmény bezárása nem csak az ott dolgozókat, de a gazdákat is rendkívül hátrányosan érinti. Az ügyvezető ezek után megvonta a szomorú egyenleget: „ott tartunk, hogy míg 1989 előtt Romániában harminchárom cukorgyár működött, most a váradi cukorgyár bezárásával az országban maradt három. Ugyanezt a pusztítást szenvedte el egyébként a magyar cukoripar is, ahol az öt nagy cukorgyár közül ma már csak egyben folyik valamilyen típusú cukorgyártás. Mind Románia, mind Magyarország az élen jártak a nyolcvanas években a cukorgyártás területén, most nettó cukorimportőrök”. Az ügyvezető a továbbiakban kifejtette, hogy a német konszernnek Románia cukorfelvásárlási kapacitása kell, de az ország cukorgyártási kapacitása már nem kell. Klasszikus piacszerzési módszer ez, felvásárolni egy országban a cukorgyárakat, aztán azokat bezárni, mert máshol olcsóbban elő tudják állítani a cukrot, amit aztán importálnak az országba, ahol megszűnt a cukorgyártás, fejtegette. Az ügyvezető a továbbiakban elmondta: a német tulajdonosok mindenféle engedély nélkül, feltehetőleg az elmúlt néhány hétben a cukorgyár gépeinek a hetven százalékát szétszedték és eltüntették, „kvázi egyszer és mindenkorra lehetetlenné téve, hogy Váradon valaha cukrot állítsanak elő” – fogalmazott. Csomortányi István kifejtette, hogy nem csak az építés, hanem a bontás is szakhatósági engedélyköteles, és nem csak épületek, hanem kisegítő építmények, például berendezések esetében is. „Emellett pedig környezetvédelmi szakhatósági engedély is kell, ugyanis a cukorgyártás egy vegyipari veszélyes üzem. A környezetvédelmi hatóság azt nyilatkozta, hogy tudomása szerint tizenhárom tonna kénsav van a gyár területén, amivel kapcsolatban nem lehet tudni, mi lesz” – fejtette ki. Csomortányi István külön felhívásnak minősítette azt, hogy a környezetvédelmi hatóság hamarabb büntetett, mint a megyei építésfelügyelet, hiszen bontási munkálatról lévén szó a megyei építésfelügyeletnek az első számú kötelessége lépni.

Az ügyvezető szerint botránnyosan kevés a környezetvédelmi hatóság által kirótt százezer lejes (mintegy 22 ezer euró) büntetés is, hiszen csak a telek, amelyen a gyár áll, legalább egymillió euró ér. „Itt folyamatosan és sorozatban, akár havonta és több hatóság is büntethetne az eredeti állapot helyreállításáig, mert ettől a 22 ezer eurós büntetéstől nem fognak megatódni” – tette hozzá.

Végezetül bejelentette, hogy az Érmelléki Gazdák Egyesülete írásos panasszal fordul majd a Bihar Megyei Prefektúrához, amelyben azt fogják kérni, hogy az illetékes állami intézmények, hatóságok, folyamatosan büntessék a német vállalatot.

(Forrás: biharinaplo.ro)